

שמחת "קידוש לבנה"

בסמיכות להולדת משה רבינו באדר

"כן תהיה לנו"

למלאות משאת נפשו של הרבי! לפני י"א ניסן!

ביטויים נדירים מהרבי בדבר מלכות "תצווה" על יום הולדתו. 60 יום קודם יום י"א ניסן (!) מעורר אותנו הרבי שליט"א לפעול את התגברות מזלו, מ"א ניסן, לתוך י"א אדר' ולהביא את הגאולה השלמה.

ולכן, במוצש"ק, ט' אדר ב', יום בואו של הרבי הקודם לאמריקא, נתאסף כולנו למעמד קידוש לבנה בכוונה מיוחדת לזירוז הגאולה. ובפרט בחודש זה חודש "אדר" בו מתגבר מזלו של משה רבינו, עם מזלו של הרבי שליט"א, ובאופן של **"מרבית בשמחה"**.

התגברות המזל דמשה פעלה את ההצלה

בדבר מלכות "תצווה" מביא הרבי את דברי הגמרא שלידתו של משה רבינו בז' אדר היא שגרמה, להתהפכות גזירתו של המן צורר היהודים על ראשו. יתרה מזו, כל חודש אדר "מזלו בריא", כי משה הוא ישראל, וישראל הם משה. בחודש שבו נולד משה רבינו, גובר לא רק מזלו האישי של משה רבינו, אלא מזלם של כל ישראל בכל הדורות.

ממשיכים כבר את "י"א בניסן" בי"א אדר"

בהמשך אומר הרבי יהי רצון שלא נצטרך לחכות לניסן כיוון שבחודש אדר... תהיה כבר הגאולה.

וכאן שומעים מהרבי ביטוי נדיר: "ניתוסף עוד יותר בהתשוקה וגעגועים לחודש ניסן... שע"ז ממחרים ומזרזים... הגילוי דענייני חודש ניסן עוד בהתחלת חודש אדר".

ובהמשך הרבי שליט"א מאחל שוב: **"וכן תהיה לנו שבאחד עשר באדר (60 יום לפני אחד עשר בניסן) יושלם כבר העניין דאחד עשר בניסן (שעניינו הוא) "ביום עשתי עשר (אחד עשר) יום נשיא לבני אשר" (אשר היה הנשיא שהקריב את קורבנו בחנוכה המשכן באחד עשר יום בניסן), "מאשר שמנה לחמו" ו"טובל בשמן רגלו"..." (שעניין השמן הוא) "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", המשיחה של ראש בני ישראל למלך המשיח שיבוא ויגאלנו... תיכף ומיד ממש".**

הרמז לחיבור בין משה רבינו והרבי שליט"א

ובהערות על קטע זה מחזק הרבי את הקשר בינו ובין משה רבינו ברמז נפלא מתוך המדרש (אסתר"ר פ"ז, י"א) המתאר את מפלתו של המן הרשע בגלל יום לידתו של משה רבינו. המדרש מופיע בפרשה ז' פסוק י"א. וכן הפסוק המדבר על הקרבת הנשיאים בניסן (החודש בו נולד הרבי מלך המשיח) מופיע בתורה בדיוק בפרק ז' פסוק י"א.

מה תכל'ס?

במילים פשוטות: בשיחה זו מבאר הרבי שליט"א שיש קשר בין יום הולדת משה רבינו הגאול הראשון, אשר חל בשבוע זה, לבין יום הולדתו, הגאול האחרון אשר חל בחודש הגאולה, ניסן - ולכן מאחל הרבי שכבר כעת בעומדנו בחודש אדר תתגלה בעולם השלמות של י"א בניסן, יום הולדתו, שעניינו הוא **"משיחת ראש בני ישראל למלך המשיח"**!

ולכן, במוצש"ק, ט' אדר ב', נתאסף כולנו למעמד קידוש לבנה בכוונה מיוחדת לזירוז הגאולה כי יש בו משקל מיוחד לזירוז הגאולה בהיותו מחובר למזלו של משה רבינו המחובר למזלו של הרבי שליט"א.

ובמיוחד בשנת העיבור, מגלה הרבי בשיחה הנ"ל, בה יש שני חודשים בהם מקדשים את הלבנה פעמיים, מסמל הדבר חידוש של ישראל פעמיים באופן של **"כפליים לתושיה"**! ובאופן של **"מרבית בשמחה"**!

שמחת אדר שמחה פורצת גדר

הרבי שליט"א אומר שהשמחה בחודש אדר היא מעבר לשמחה הדרושה בעבודת ה' כל השנה. ואדרבא - **"מרבית בשמחה"** צריך להיות בהוספה מיום ליום באופן שפורץ את כל גדרי הגלות ש: **"הרגע האחרון בגלות... יעשה כבר הרגע הראשון של הגאולה..."** ואז זוכים ל"משיח בן פריצו", כידוע סיסמתו של הרבי מלך המשיח **"ופרצת"**.

(ע"פ דבר מלכות "תרומה")

שמחת המצווה כמו שמחת חתונה

כשאנו מברכים על החודש בזמנו זה הוא סימן שאנו עתידים להתחדש כמו הלבנה וכנסת ישראל תחזור להתדבק בבעלה שהוא הקב"ה דוגמת הלבנה המתחדשת עם החמה. זאת הסיבה שבהלכה (ברמ"א) כתוב שעושים שמח וריקודים בקידוש לבנה כמו שמחת נשואין. ולכן מבקש הרבי: **להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשובים ונאים, ברחוב וברוב עם הדרת מלך..."**

(ע"פ דבר מלכות "נח" י"ב)

שמחה בטרתה

אומר הרבי: **"הדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח. נוסף לכן ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה ... המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא - על השמחה כשלעצמה, שמחה בטרתה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח. ואדרבא - ינסו וייווכחו!"**

(משיחת כי תצא התשמ"ח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד